

Sammakko ja perhonen

Kirjoittanut Paavo Turakainen

Minä sammakon sukuinen,
kotilampeni sitoma,
lentokelvoton olento
ikäväni kurnuttelin
kesäillan siimeksessä.

Sinä perhonen korea,
suvultasi neitoperho,
esittelit siipiäsi,
silmiä lumoavia,
liihotit ja liehittelit
 muita mutta et minua.

Olit päivästä pitävä,
minä varjon vangitsema.

Yhteistä ei ollut kieltä,
jolla oisin paljastanut
 tunteeni ja rakkauteni.
Olit kohde haaveideni,
kauneuttasi janosin.

Lopulta sinut kadotin,
kun en lentämään kyennyt.
Olin vanki maailmani,
katsannoltani kapea.
Nyt elät unelmissani,
muistoissani liihottelet.

Haaveilla on suuret siivet
sammakonkin maailmassa.